

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

Udgivet af Dansk Lokomotivmands Forening

NUMMER 19 · 5. OKTOBER · 56. ÅRGANG

Statsbanepersonalets priv. gens. Hjælpekasse (Vejlekassen)

FIONETTE

Regnfrakker

Ligeså **UUNDVÆRLIG**
jernbanen er for trafikken er

Statsanstalten for Livsforsikring

Hovedkontor: Kampmannsgade 4, København V

Uden Udbetaling

Som Tjenestemand kan De købe Herre- og Damekonfektion, Kjoler, Dreng-, og Pige-tøj på vor populære

10 Maaneders

FAMILIE-KONTO

J. ALBERTSEN

NØRRE FARIMAGSGADE 68-70

Husk: Den høje Stue

Linie 5-7-14-15-40 til Frederiksborggadekrydset

Har De tonen?

Den friske, milde læskedrik fra Tuborg

HB

forbrugernes
egen
virksomhed

HOVEDSTADENS BRUGSFØRING

Vesterbros Ligkistemagasin

Chr. F. Christensen
Enghavevej 31
Telefon: Eva 1404

Begravelse og Ligbrænding
besørges paa bedste
og billigste Maade

Søn- og Helligdage privat: Hørdumsgade 37, Telefon Eva 5193

Dansk Maskinpakning A/S

Amaliegade 41
København
C. 12528

Klingseyvej 6, Kbhvn.

Telefon Damsø 3132

SIGI

Hygiejniske Gummivarer
Katalog gratis

Amk. Gummivare Industri

Vestergade 3 . København K
Tlf. Byen 4195

Uniforms-skrædderi, målkonfektion, skrædderi
Spørg om vort ny kontosystem

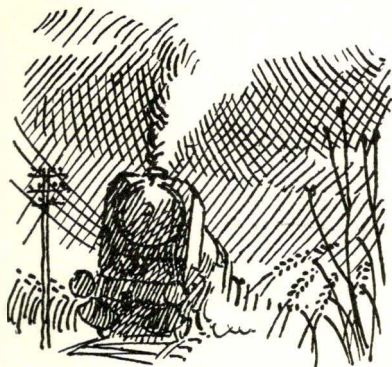
I. B. Schilder

Nørregade 7
København K

De forenede Kulimportører

KUL og KOKS

Holmens Kanal 5 . København K
Telefon 211

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

NR. 19 - 56. ÅRGANG

5. OKTOBER 1956

Indhold:

Tjenestemændene og folkepensionen	267
Smedekongressen	268
Hjælpen til de svagføre	268
Retningslinier for avancement og ansøgt forflyttelse til ledige stillinger	269
Tillidsmandskursus	271
Velkommen til vinterens oplysningsarbejde	273
En håndsrækning til oplysningsarbejdet	274
En historisk tur	275
Den årlige jernbane-mesterskabsskydning i Fredericia ..	275
Betaling for ekstraordinær tjenestefrihed	276
Under DLF	276
Opmærksomhed frabedes	276
Jubilæum	276
Medlemslisten	276
Nye adresser	276
Personalialia	277
Lokomotivmændenes enkekasse ..	277

Forsidebilledet:

Fra den smukke og højtidelige åbning af smedenes 34. ordinære kongres.

Redaktører:

E. Greve Petersen
(ansvarshavende)
K. B. Knudsen.

Redaktion og ekspedition:

Hellerupvej 44, Hellerup
Telefon Hell. 7269.
Kontortid 10—16.
Postkonto 20541.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Tjenestemændene og folkepensionen

Folkepensionsordningen i Danmark er nu en kendsgerning. Umiddelbart før næste samling vedtoges forslaget i folketinget efter nogle lange og vist til tider også vanskelige forhandlinger imellem partierne. På grundlag af et fra Socialdemokratiet udarbejdet forslag for år tilbage lykkedes det efterhånden at få skabt interesse for sagen og opnå flertal herfor. Ganske vist er forslaget ændret en hel del under de besværlige forhandlinger, men hovedprincippet er blevet en kendsgerning, og fundamentet er lagt for en bedre og større betryggelse for de gamle. Vi skal ikke her komme ind på folkepensionsordningen i enkeltheder, men da visse udtalelser i dags- og fagpressen har givet anledning til opfattelsen af, at tjenestemændenes centralorganisationer skulle have protesteret mod ordningen, er der grund til at rette misforståelsen, inden den rodfæstes.

Inden for centralorganisationerne har man på intet tidspunkt modsat sig en folkepensionsordning eller fremsat protestskrivelse herimod. Men da forslaget i sin tid fremkom første gang til behandling, fik tjenestemændene den opfattelse, at de for deres vedkommende ikke skulle berøres af ordningen, men at deres pensionsforhold som hidtil skulle behandles i forbindelse med det, tjenestemandsløven giver udtryk for, nemlig under et lønningskommissionsarbejde. Og da lønningskommissionen allerede var en kendsgerning, da forslaget om folkepension nåede frem til realitetsdrøftelse, måtte man i tjenestemandskredse formode, at de holdtes uden for, indtil kommissionen havde afsluttet sit arbejde.

Helt således gik det imidlertid ikke, idet man alene holdt tjenestemændene ude fra at oppebære folkepension, medens de til gengæld skulle yde samme bidrag over skattebilletten som alle andre. Uden at ville tage afstand fra at betale til de gamles underhold — på samme måde, som det gøres i dag for aldersrentens vedkommende — fandt centralorganisationerne det rimeligt, at alle forhold tjenestemændene kontra folkepension burde behandles under eet og ikke adskilles i to eller flere grupper. Denne etapevise fremgangsmåde ansås for uheldig og gav anledning til en henvendelse fra organisationerne til regering og folketing i en skrivelse af følgende ordlyd:

»Af referat gennem radio og dagspresse har tjenestemændene erfaret, at partiet Venstre har fastholdt beslutningen om, at tjenestemænd skal betale folkepensionsbidrag, men ikke modtage folkepension, og at de øvrige partier i folketinget herefter sammen med Venstre vil gennemføre loven om folkepension i uændret form på dette område.

Folkepensionsbidraget må herefter betragtes som en særskat, der medfører en forringelse af tjenestemændenes realløn.

I maj 1954 nedsattes af regeringen en lønningskommission med den opgave at behandle tjenestemændenes fremtidige økonomiske forhold, og organisationerne finder det logisk og retfærdigt, at kommissionen, i hvilken såvel folketinget som tjenestemandsgeneralorganisationerne er repræsenteret, beskæftiger sig med

Smede- kongressen

Dansk Smede- og Maskinarbejder-Forbund afholdt i dagene 4.—10. september sin 34. ordinære kongres i det nye Folkets Hus på Enghavevej i København.

En begivenhed, der i og uden for arbejderbevægelsen altid ses hen til med megen interesse. En interesse, som denne gang var større end nogensinde tidligere set på baggrund af den udvikling, som har fundet sted siden overenskomstsituationen i foråret. Reaktionen herfra havde haft sin særlige virkning inden for DS & MF, hvor angrebet på de siddende tillidsmænd havde været ret voldsomt og adskillige steder resulterede i nyvalg.

Havde nogen imidlertid ventet, at udfaldet heraf ville give en svag smedekongres eller en formandsberetning med knæfald for angriberne, blev de skuffet. Men sin sædvanlige klare, men skarpe tilkendegivelse af smedenes standpunkt tog formanden, Hans Rasmussen, allerede i sin åbningstale tydeligt til genmæle over for de urostiftere, der havde fremkaldt de forskellige personskifter ude i afdelingerne. I sin beretning tilkendegav formanden ligeledes utvetydigt sin opfattelse af situationen, men meldte sig gerne til en realitetsdrøftelse over for eventuelle strukturændringer inden for dansk fagbevægelse, såfremt en sådan måtte være tilrådelig eller påkrævet i tiden fremover.

Debatten om formandens beretning forløb uden nævneværdig kritik, og beretningen blev enstemmigt godkendt med akklamation. Samme forløb fik formandsvalget, hvor Hans Rasmussen blev hyldet på det hjerteligste af samtlige delegerede.

tjenestemandsforsholdene i deres helhed, altså også tjenestemændenes hele pensionsmæssige status.

Da folketinget således synes udelukkende at ville tage hensyn til et indgået politisk forlig fremfor til de af tjenestemandssorganisationerne fremsatte logiske krav om, at tjenestemændene enten midlertidigt eller helt holdes uden for folkepensionslovgivningen eller straks indgår i den i fuldt omfang, må man meget skarpt protestere mod, at folketinget ved denne lovgivning så tydeligt disfavoriserer en gruppe samfundsborgere og ensidigt ændrer tjenestemændenes lovmæssigt eller vedtægtsmæssigt fastsatte økonomiske vilkår.»

Henvendelsen fra tjenestemændene er således ingen protest mod lov om folkepension, men indebærer alene ønsket om — som allerede nævnt — at de særlige tjenestemandsforshold i forbindelse med loven bliver behandlet under eet. I forbindelse med det fremsendte har der været ført flere forhandlinger med finansministeren, ligesom centralorganisationernes repræsentanter har haft foretræde for det folketingsudvalg, der behandlede folkepensionsspørgsmålet. En direkte efterkommen af det fremsatte ønske kunne ikke gennemføres på det tidspunkt, henvendelsen fandt sted, men denne bevirkede, at der i bemærkninger til lovforslaget blev indført følgende:

»Udvalget finder anledning til at fremhæve, at den omstændighed, at tjenestemænd skal bidrage til folkepension, efter udvalgets opfattelse bør tages i betragtning ved fastsættelsen af de pågældendes fremtidige lønnings- og pensionsvilkår, om hvilke der for statstjenestemændenes vedkommende for tiden finder undersøgelser og overvejelser sted i den af regeringen i 1954 nedsatte lønningskommission.«

Hjælpen til de svagføre

Som afslutning på feriehjemmets sæson 1956 havde vi som tidligere meddelt et otte dages ophold for 50 svagføre. En udførlig omtale heraf har været fremme i dagspressen, hvoraf det også fremgik, at vore gæster fik otte herlige dage med mange nye oplevelser.

Medens vi sidste gang kun havde en enkelt gæst fra provinsen, havde vi denne gang 15 fra Aarhus og 35 fra hovedstadsområdet. Falcks Redningskorps forestod transporterne fra hjem til samlingssteder, medens Danske Statsbaner havde stillet busser til rådighed for strækningen København—Røsnæs og fra Kalundborgbåden til feriehjemmet. Også på båden var de svagføre DSB's gæster. Vi takker de to institutioner og deres personel, ligesom vi takker dagbladet Social-Demokraten, Dansk Røde Kors, Arbejdernes Samariterforbund, doktor Herman og doktor Hulgård, Kalundborg, og de mange andre, der medvirkede ved arrangementet. Ligeledes bringer vi en tak til vore medlemmer og afdelingsbestyrelser for det gode resultat ved landsindsamlingen, som ialt gav et beløb på kr. 8.167,00. Fra pensionister m. fl. modtog vi kr. 309,00 og fra feriehjemmets gæster samt tillidsmandskursus modtog vi kr. 728,00, således at vi ialt nåede op på kr. 9.204,00.

Retningslinier for avancement og ansøgt forflyttelse til ledige stillinger

På given foranledning bringes følgende fra »Vingehjulet« af 10. september 1948.

Som bekendt har der i hvert fald i en lang årrække fra statsbaneledelsens side været gjort visse synspunkter gældende med hensyn til begrænsninger i nogle tilfælde af adgang til avancement og dermed nogenlunde ligestillede ønskede forflyttelser, navnlig i henseende til aldersgrænser for opnåelse af yderligere avancement og til krav for nogle stillinger om forbliven en vis tid efter avancement eller ønsket forflyttelse til et tjenestested, forinden nyt avancement eller ny forflyttelse kan påregnes.

I de sidste op mod 20 år har disse synspunkter stort set ligget fast, vel ikke som formelt udformede bestemmelser, men som en praksis, der kun rent undtagelsesvis og da altid med særlig motivering blev fraveget.

Det har imidlertid forekommet generaldirektoratet ønskeligt — samtidig med at den nye ledelse på visse punkter ønskede disse synspunkter revideret og noget ændret — at man til orienterende vejledning for personalet søgte at fæstne synspunkterne i skriftlig udformning og gjorde dem bekendt for de ansatte, således at disse nogenlunde vidste, hvad de måtte regne med. Der er selvsagt den vanskelighed derved, at der efter forholdets natur kun kan blive tale om *retningslinier*, ikke om detail-regler, der ufravigelig vil blive fulgt i alle tilfælde. Dette sidste ville simpelthen være umuligt, så snart man fraviger princippet om det »automatiske« avancement, der gælder for tog- og lokomotivpersonalet. Forholdene ved de hundreder af pladsbesættelser hvert år er så forskellige, at »lineal-afgørelser« ville være lige uforsvarlige over for etaten og over for personalet. En ansvarsbevidst, omhyggelig og samvittighedsfuld afvejning af alle faktorer og af såvel etatens som personalets interesser må her være det afgørende. Men uanset dette nødvendige forbehold vil en orientering af det store personale om retningslinier, der i *almindelighed* kan ventes fulgt, dog utvivlsomt være af værdi — så kan den enkelte ansatte søge at gøre status op.

Med dette formål for øje foreligger der nu følgende

retningslinier for avancement og ansøgt forflyttelse til ledige stillinger.

Bortset fra avancementer, der sker som følge af netop den pågældende stillings oprykning ved lønningslov eller normeringslov, samt bortset

fra de avancementer og ansøgte forflyttelser, der for visse kategoriers vedkommende sker »automatisk« efter bestemte regler, må der regnes med følgende begrænsende regler for adgang til avancement og ansøgt forflyttelse til ledig stilling:

1. Avancement eller ansøgt forflyttelse til ledig stilling efter det fyldte 63. år sker ikke.
2. Avancement efter det fyldte 60. år, men inden det fyldte 63. år, kan kun påregnes i tilfælde, hvor den pågældende efter avancementet kan forblive på det hidtidige arbejdsområde også i stedlig henseende, og kun rent undtagelsesvis, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, til egentlige chefsstillinger for et større arbejdsområde. Foruden fornødne tjenstlige kvalifikationer (mindst på højde med yngre ansøgere) er en fuldt tilfredsstillende helbredstilstand en forudsætning for avancement i denne alder. Forflyttelse til en ledig stilling kan ikke påregnes efter det fyldte 60. år, ej heller forflyttelse i forbindelse med avancement. Dog vil forflyttelse til en i arbejdsmæssig henseende lettere post kunne tænkes.
3. Avancement eller forflyttelse til ledig stilling kan *normalt* påregnes indtil det fyldte 60. år under hensyntagen til vedkommendes tjenstlige kvalifikationer og helbredstilstand, idet der dog også vil blive taget hensyn til karakteren af den stilling, der skal besættes. (Der vil således f. eks. blive stillet stærkere krav, hvis stillingen i en kommende periode må regnes at blive særligt krævende).

For stillingerne som ekspeditionssekretær i administrationen og overtrafikkontrolør i stationstjenesten, der begge må karakteriseres som udprægede gennemgangsstillinger til større embeder, gælder, at avancement til disse ikke kan påregnes efter det fyldte 50. år. Denne aldersgrænse kan dog overskrides med indtil 3 år for så vidt angår de til særlig uddannelse udtagne overtrafikassistenter, ved hvis udtagelse aldersgrænsen for afsked var 67 år, og som på grund af aldersgrænsens udskydelse til 70 år ikke som påregnet har kunnet avancere inden det 50. år.

Første advancement til stillingen som tilsynsførende trafikinspektør eller sektionsingeniør i bane-, maskin- eller signaltjenestens tilsynstjeneste kan ikke påregnes efter det fyldte 55. år.

4. For alle stillinger i 2.—7. lønningsklasse, hvor den pågældende i det daglige arbejde er lokal chef for et arbejdsområde (f. eks. alle stillinger som stationsforstander, godsekspeditor, stationsleder, billetkasserer, skibsfører, skibsmaskinmester, overbanemester, oversignalmester, lokomotivmester, værkfører og stillinger i administrations-tjenesten med tilsvarende lederkarakter), endvidere for stillinger, der kræver specialkundskaber eller -erfaring samt endelig for mester- og formandsstillinger i 11.—14. lønningsklasse gælder endvidere følgende:

Efter ethvert advancement til eller inden for de nævnte stillingsgrupper ligesom efter enhver forflyttelse efter ansøgning til ledig post må der påregnes at ville gå 3 år, inden ansøgt forflyttelse (også i forbindelse med advancement) kan finde sted.

Efter advancement i 2.—5. lønningsklasse til egentlig chefstilling for et større arbejdsområde — herunder navnlig chefstillinger, hvor der må lægges særlig vægt på tilknytning til by, egn eller strækning, altså også stillinger i ledende tilsynstjeneste — må der dog påregnes indtil 5 år, inden flytning til nyt arbejdsområde kan ske.

Fravigelse fra de to normal-terminer vil kun kunne påregnes, når der for en ansat kan påpeges en ganske *særlig personlig* interesse deri (navnlig tilbageflytning til et fraflyttet sted, hvor lejlighed eller ejendom under vanskelige boligforhold er bevaret), eller når der for statsbanerne er en ganske *særlig tjenstlig* interesse i at få en ansat placeret.

5. De i ordreserie A fastsatte aldersgrænser for udnævnelse i visse stillinger togbetjent (32 år), bane- eller signalformand (55 år*), bane- og signalnæstformand (48 år*), vognopsynsmand (33 år) og remiseformand (50 år) gælder vedvarende og berøres altså ikke af ovenstående regler.

For værkmeesters advancement fra 7.—6. lønningsklasse gælder den hidtidige regel (normalt mindst 5 år i 7. lkl.).

Det er en selvfølge, at der ikke ved fastsættelsen af de ovenanførte retningslinier sker nogen ændring i det princip, at pladserne søges besat med den i saglig henseende bedste. Under iøvrigt lige vilkår vil af to ansøgere den tjenestemand, der har størst anciennitet (hvorved for de højere stillinger inden for de forskellige advancementsgrupper forstås tjenesteanciennitet), blive foretrukket, men jo mere betydningsfuld pladsen er, des mere vægt må der ud over på ancienniteten lægges på vedkommendes uddannelse, personlige egenskaber (herunder bl. a. evner som arbejdsleder) og evne til i det lange løb at udfylde stillingen.

Selv om der ikke for andre stillinger end de forannævnte er fastsat nogen *bestemt* karenstid, vil der dog i almindelighed blive forlangt nogen tids forbliven på et nyt tjenestested efter advancement eller ansøgt forflyttelse, idet den indøvelse i de lokale forhold, som normalt kræves, ellers vil være spildt. Gentagne forflytninger med kort mellemrum kan ikke ventes, medmindre de er særlig begrundet i uddannelseshensyn.

Det er måske hensigtsmæssigt at understrege de to vigtigste ændringer i forhold til den hidtidigt gældende praksis:

Fremtidig vil *avancement efter det fyldte 60. år*, der tidligere i det hele taget var udelukket, kunne påregnes indtil det fyldte 63. år i tilfælde, hvor den pågældende efter advancementet kan forblive på det samme arbejdsområde som hidtil også i stedlig henseende (dog kun rent undtagelsesvis til egentlige chefstillinger for et større arbejdsområde). Forudsætning for sådanne sene — som iøvrigt for alle — advancementer er selvsagt såvel tilfredsstillende tjenstlige kvalifikationer som fuldt tilfredsstillende helbredstilstand. *Flytning* til et nyt tjenestested efter det fylde 60. år kan derimod (som hidtil) *ikke* påregnes.

Kravet om mindst 3 (for vigtige stillingers vedkommende indtil 5) *års forbliven på stedet* i den stilling, til hvilken advancement er sket, før nyt advancement kan påregnes, gælder for fremtiden kun for stillinger, hvor den pågældende i det daglige arbejde er lokal chef for et arbejdsområde (herunder også mester- og formandsstillinger i 11.—14. lkl.). Det gælder således ikke længere f. eks. for trafikkontrollører, overportører eller banenæstformænd, men der forudsættes dog for alle stillinger nogen tids forbliven på det nye tjenestested, afhængigt af forholdene i hvert enkelt tilfælde.

*) Med visse modifikationer — jfr. meddelelser fra generaldirektoratet nr. 9/47.

Tillidsmandskursus 1956

Som tilfældet har været i en række år, mødtes et udsnit af vore tillidsmænd til kursus på ferie-hjemmet ved Kalundborg. Dette års kursus blev afholdt i dagene 3.—10. september og forløb i alt væsentlighed på samme måde, som de seneste års kursus. Vore tillidsmandskursus er kommet ind i et roligt leje med den treårige uddannelse, og de stadigt bedre resultater, der fra år til år har kunnet registreres, har uden tvivl nu nået deres hidtidige højdepunkt. Hermed skal ikke være sagt, at vore kursus er fuldt udbyggede — det være langt fra —, men de erfaringer, der hidtil er indhøstet, viser, at den grund, der er lagt til at bygge videre på, er den rette.

Kursusåbningen.

På ankomstdagen samledes alle om aftenen til åbningen af kursus. Landsoplysningsudvalgets formand, lokomotivfører J. V. Christiansen, gav efter en kort velkomst ordet til foreningens næstformand, lokomotivfører S. Suneson, der holdt åbningstalen.

Svend Suneson indledte med at bringe en hilsen fra foreningens hovedledelse og fra formanden E. Greve Petersen, der var forhindret i at give møde. Han pegede i sin tale på, at det, der sker omkring os, kræver en udvidet forståelse af de begivenheder, der ligger bag ved, og om de tekniske fremskridt mente Suneson, at disse måtte komme de mange til gode. Han drog deraf den konklusion, at der næppe nogensinde tidligere har været så hårdt brug for oplysningsarbejde som netop nu.

Svend Suneson omtalte også vor organisations tilslutning til DSF, og var af den opfatteise, at vore kurser havde været et betydeligt aktiv i denne sag, som medvirkende til, at tilslutningen var lykkedes. Han udtalte samtidig, at han havde troen på, at dette skridt ville blive til gavn og glæde for lokomotivmændene.

Efter åbningstalen præsenterede J. V. Christiansen gæster, ledere og kursister for hinanden og gav oplysning om den lille forandring, der er sket i oplysnings samarbejdet de nordiske jernbaneorganisationer imellem, idet der nu ikke mere er nordiske gæster med på kursus. Den gensidige gæstevæksling er afløst af et fællesnordisk kursus.

Om værdien af denne omlægning er det vel for tidligt endnu at drage slutninger, men efter udtalelser fra kursisterne bliver det et savn, at de hyggelige samtaler med vore nordiske kolleger nu er forbi. Det er, som om et ekstra krydderi ved kurset er fjernet.

Vore gæster var i år:

Lokomotivfører Poul Nielsen, Dansk Lokomotivmands-Forbund.

Kontorassistent A. P. Albertsen, Jernbaneforeningen.

Overportør N. Kolding, Dansk Jernbane Forbund.

Arbejdsmand Aage Hansen, Fællesorganisationen DSB.

Efter præsentationen fandt uddelingen af de forskellige tillidsposter ved selve kursus sted, og kursusåbningen sluttede med, at alle gav hinanden håndslag på, at hver især ville gøre en virkelig indsats i den kommende uge.

Det egentlige arbejde.

Tirsdag morgen begyndte det egentlige arbejde i de tre grupper, A, B og C efter en arbejdsplan, der holdt kursisterne beskæftiget så godt som hele dagen. Der var gruppearbejde fra kl. 8,30 til kl. 11,30 kun afbrudt af en lille rygepause, og efter middags-pausen var der foredrag fra kl. 14,00 til 16,00 og derefter igen gruppearbejde til kl. 17,30. Et par af aftenerne måtte også tages i anvendelse både til foredrag og gruppearbejde, og når man så tager i betragtning, at der i den tid, der derudover blev til rest, skulle løses skriftlige opgaver, vil man let kunne forstå, at det ikke er den rene ferie at komme på tillidsmandskursus. Gruppe A ledes i år af oplysningsudvalgets formand, lokomotivfører J. V. Christiansen, der uden smålighed delte ud af sin mangeårige erfaring som leder af denne gruppe.

Gruppens arbejdsplan så således ud:

- 1) DLF's historie og samarbejde med inden- og udenlandske organisationer.
- 2) Lønningsbestemmelser og særlige ydelser.
- 3) Pensions- og efterindtægtsbestemmelser.
- 4) Sygefradragsregler og bestemmelser om flyttegodtgørelse og dobbelt husførelse.
- 5) Tjenestetidsregler og bestemmelser vedrørende fridage og ferie.
- 6) Mødekultur og mødeteknik.

Arbejdsplanen blev ikke i år fulgt så slavisk som tidligere. De vigtigste punkter, d. v. s. de punkter, der i det daglige volder tillidsmanden flest bryderier og hvor fortolkningen spiller en afgørende rolle, blev gjort til genstand for en meget indgående behandling, hvorimod de punkter, hvis forståelse kun afhang af, at de skulle læses igennem, berørtes mere periferisk.

Denne praksis er indført ud fra den betragtning, at der ingen grund er til at anvende tid til samlet at læse noget igennem, der lige så godt og med lige så god forståelse kan læses igennem af den enkelte, og at det må være bedre at anvende den indvundne tid på spørgsmål, som kræver, at der tales sammen om dem. Ordningen faldt også i god jord hos gruppe A, så der er ingen tvivl om, at det er den linie, der skal følges op i fremtiden. I gruppe B behandles den danske fagbevægelse med Oluf Bertolts »Fagforeningskundskab« som grundmateriale. Der blev kraftigt diskuteret, man var ikke altid af den samme mening og opfattelse, men under lokomotivfører Gunnar Rasmussens ledelse fik hvert enkelt punkt alligevel en saglig og udbytterig behandling. Men at det gik livligt til i gruppe B, vil ingen, der kender G. A. Rasmussen, være i tvivl om.

Efter Frode Kristensens »Den nye verden« tog gruppe C sig af de verdenspolitiske problemer. I

denne gruppe såvel som i gruppe B mærkede man tydeligt, at stoffet var ualmindelig godt gennemarbejdet. Det gav sig både udslag i fine indledninger og i særdeleshed i diskussionerne, hvor det var tydeligt, at hver enkelt havde sat sig nøje ind i det stof, der lå uden for hans eget emne også. Under lokomotivfører Svend Sunesons ledelse kom gruppen ind i mange problemer, man til daglig lader gå upåagtet forbi, og det lykkedes tit at komme til, som Svend Suneson selv udtrykte det, at se bag tingene.

Foredragsrækken.

Den første foredragsholder var forsvarsminister Poul Hansen, der talte om Danmarks stilling inden for A-pagten. Ministeren indledte med at trække den udenrigspolitiske baggrund for Danmarks tilslutning op, og mente, at da der, trods lysningen mellem øst og vest efter Stalin, ikke er sket ret meget i afspændingen i verden — Sovjets militære styrker viser i hvert fald ingen synlig nedgang, så det er i øjeblikket stadig bedst at opretholde det militære beredskab inden for NATO.

Forsvarsministeren omtalte dernæst Danmarks og Norges strategiske betydning og gav herefter en kort beskrivelse af de danske styrkers organisation, hvori det omfattende meddelelssystem, som NATO har etableret, indgår.

Atomvåbnene mente Poul Hansen ikke Danmark behøvede at frygte så meget, som det sommetider er givet udtryk for, idet en angriber ikke er interesseret i et ødelagt land. Derfor er militære styrker inden for NATO af betydning, om ikke for andet, så for ikke at friste en eventuel angriber.

På spørgsmålet, om man havde tænkt på en angriber fra syd, svarede forsvarsministeren, at skal der være mening i tingene, kan man ikke bygge et forsvar op imod dem, man samarbejder med. Herudover svarede ministeren på spørgsmål om besparelser, soldaternes dårlige behandling, beskæftigelsen af hjemsendte soldater m. m., og sluttede med at sige, at alt, hvad vi gør, kun har til formål at undgå en ny krig.

Jørgen Christiansen sendte som afslutning på eftermiddagen en hilsen med hjem til regeringen med lokomotivmændenes håndslag om fortsat støtte og samarbejde.

Onsdagens foredrag blev holdt af faktor Gunner Olsen og havde titlen »Den tekniske side af DLT«, og hvis der var nogen, der havde troet, at de nu skulle have en afslapningstime, fik de hurtigt den opfattelse revideret. Gunner Olsens foredrag blev holdt i så kvikke og fængslende vendinger, at tilhørerne slutte hvert eneste ord med stor begærlighed.

Selve foredraget indledtes med en historisk oversigt, der viste udviklingen helt fra Gutenbergs opfindelse af de løse typer til de nuværende moderne sættemaskiner og rotationspresser, der trykker helt op til 50.000 aviser i timen.

Efter en gennemgang af en tryksags fremstilling gik Gunner Olsen over til at forklare om fremstillingen af DLT, og han sluttede sit foredrag med at give udtryk for sin dybeste respekt for fagbladsredaktionerne i almindelighed, idet man skulle regne

med, at det var mennesker, der aldrig tidligere havde givet sig af med at skrive. Og endelig efterlyste han mere aktivitet fra medlemmerne i fagbladene — hvor var den mand, der skriver om en tur med et MY-lokomotiv, og hvorfor var der ikke nogen, der forfulgte ideen med at fortælle om arbejdet ved de forskellige depoter, som G. A. Rasmussen, Gb., og Willy Poulsen, Ar., lagde for med, — det er da lige så interessant at høre om et lille depot som om et stort.

Det næste foredrag var af foreningens sekretær, K. B. Knudsen, om »DLF's organisatoriske forbindelser«. Dette foredrag var imødeset med en vis spænding, fordi K. B. Knudsen altid er overraskelsesernes mand. Man blev heller ikke skuffet. Knudsen begyndte i det stille med at omtale alle de forskellige inden- og udenlandske forbindelser, som DLF har, for senere at lade kanonen, gennem opfordring til større samling af organisationerne, evt. gennem industriforbund, og til sidst skød han med skarpt mod organisationsledernes indbyrdes kamp om pladserne.

Foredraget gav selvfølgelig anledning til stor debat, og K. B. Knudsen sluttede med at gøre opmærksom på, at det, han havde givet udtryk for, udelukkende stod for egen regning.

Om fredagen var det foreningens hovedkasserer, der skulle i ilden. Han skulle egentlig efter programmet have talt om aktuelle problemer, og herunder mest om uddannelsesproblemer; men da der i øjeblikket arbejdes med en revision af uddannelsesreglerne, havde Kai Svendsen valgt at tale om de forskellige lånemuligheder, en tjenestemand har.

Kai Svendsen omtalte de forskellige låneinstitutioner, der kendes fra lommebogen, og som noget interessant oplyste han, at Statsfunktionærernes Låneforening i almindelighed ikke yder lån til nybyggeri, men derimod kunne der, når forholdene talte derfor, godt ydes lån til køb af et allerede opført hus. Ligeledes var der også mulighed for at opnå lån til køb af motorkøretøj, når det skønnes det er en nødvendighed for tjenstemandens transport til og fra sit tjenestested.

Svendsen sluttede med at sige, at hans foredrag ikke måtte optages som en opfordring til at optage lån, men var ment som en vejledning for tillidsmændene, når de af medlemmerne fik henvendelser om hjælp ved udfyldningen af lånebegæring.

Fredag aften kom det foredrag, der havde været på alles læber siden ankomsten. Det var professor Stender-Petersens foredrag »Sovjetunionen efter Stalin«.

Det blev den helt store oplevelse, og det var ikke spor for meget, når foredraget af kursisterne blev betegnet som trestjernet. Professorens jævne fremstillingsform gik lige i hjertet på alle. Hans ord havde en uforklarlig vægt, måske i bevidstheden om, at han er født i Rusland og opvokset der, har oplevet blodbadene under revolutionen, og at han har foretaget utallige rejser gennem dette utilnærmelige land både før og efter den sidste krig, gjorde, at man følte, at her havde man en mulighed for at få en førstehåndsuplysning og en saglig bedømmelse af de faktiske forhold.

Professorens foredrag vil desværre være alt for

langt at referere her. Kun skal det lige nævnes, at professoren på spørgsmålet, om han troede det russiske styre kunne væltes inde fra, svarede afgjort nej. Den almindelige russer har det meget bedre nu end nogen sinde tidligere, og han tror på, at kommunismen vil vinde frem, men samtidig ville professoren ikke tilbagevise tanken om, at styret ville bevæge sig i mere reel demokratisk retning. Den seneste omlægning fra Stalins totalitære styre til det nye kollektive styre var et skridt i den retning.

Titlen på lørdagens foredrag var »Normeringslovene« med foreningens formand, E. Greve Petersen som foredragsholder.

Greve Petersen indledte med at bringe en hilsen fra smedeforbundets kongres og fra Hans Rasmussen og redegjorde kort for stemningen på kongressen.

Om selve emnet forklarede formanden, at normeringsloven er midlet til mindre årlige stillingsreguleringer, hvorimod man inden for en lønningsskema kan tilvejebringe større stillings- og lønmæssige forskydninger.

Senere i sit foredrag redegjorde Greve Petersen for nogle af de vanskeligheder og de forhold, der skulle tages i betragtning, når et normeringslovsforslag skulle have mulighed for at gå igennem, og lagde herunder op til en debat om den linie, lokomotivmændene skulle følge ud i fremtiden.

I den efterfølgende diskussion kom forskellige meninger til udtryk, og formanden sluttede med at pege på det faktum, at det lader sig ikke gøre at hæve lokomotivmændene i samlet flok, og at linien ud i fremtiden sikkert måtte blive oprettelsen af flere opslagstillinger, fordi, som han sagde det, — Der skal være noget at stræbe efter«.

Foredragsrækkens sidste foredrag blev holdt af afdelingsingeniør E. Risbjerg Thomsen, der i den sidste tid gentagne gange har haft forbindelse med DLF, og der var almindelig tilfredshed med, at generaldirektoratet denne gang lod sig repræsentere med »en af vore egne«.

Risbjerg Thomsen talte om »Motoriseringen ved DSB«. Hele hovedparten af foredraget, der i det væsentlige var af teknisk art, var suppleret med lysbilleder, og dette bidrog i høj grad til at forøge tilhørernes udbytte af foredraget. Foredraget beviste klart, især gennem de skematiske billeder om de forskellige trækraftarters økonomi, at den udvikling, der nu er indledt inden for DSB med motoriseringen, er den rigtige.

Som afslutning på foredraget vistes MY-filmen, og som rosinen i pølseenden kørtes en regulær underholdningsfilm, der kom til at virke som en behagelig overgang fra den alvorlige del af kursus til den lille afslutningshøjtidelighed, som alle på kursus samledes til om aftenen.

Det sidste møde.

Kl. 20,30 mødtes alle deltagerne til den sidste sammenkomst ved dette kursus. Det var med et vist vemod, man lod blikket glide over frk. Petersens veldækkede bord for sidste gang, og man konstaterede endnu engang, at frk. Petersens evner på dette område er uovertrufne.

I aftenens løb blev der talt for frk. Petersen og hendes personale, for gruppelederne, for organisationen, og foreningens formand holdt en lille afslutningstale. Til sidst blev ordet givet til det lille festudvalg, der sørgede for en munter underholdning, og at humøret herunder var højt, behøver vel næppe at skrives.

Vist var der godt humør aftenen igennem, men alligevel blev der sendt en venlig tanke til den påfølgende dag, hvor vor forening skulle være værter på feriehuset for et udsnit af de svagføre. Som en frisk hilsen fra hjemmets sidste beboere overrakte E. Greve Petersen et lille beløb, indsamlet blandt kursusedtagerne, bestemt som en opmuntning til dem, der skulle rykke ind dagen efter, og det blev overladt til formanden at anvende pengene efter bedste skøn.

Og som det sidste, der skete ved dette kursus, samledes alle om dette ene ønske: blot det ville blive fint vejr i ugen, der kommer.

Lokomotivfyrbøder P. E. Poulsen, Aarhus.

Landsoplysningsudvalget

Velkommen til vinterens oplysningsarbejde

Så er sommeren ved at ebbe ud for denne gang. Mørketiden ligger foran os, og med mørketidens komme indvarsles samtidigt en ny oplysningssæson, hvor den naturlige trang til viden, der er i os alle, gerne skulle opfyldes på bedst mulig måde.

Der er mange måder, hvorpå denne trang til viden kan efterkommes. Man kan deltage i studiekredse, hvor emner der har ens særlige interesse behandles, eller man kan melde sig til de serier af foredrag, der i de fleste større byer arrangeres af AOF. Der er endvidere (som beskrevet i sidste nummer af DLT) radioens studiekredsække, og endelig er der også den særlige — og meget interessante — form for oplysning, der drives gennem brevkolen.

Det er for så vidt vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at sige noget konkret om, hvilken oplysningsform man skal vælge som den bedste, idet oplysning til enhver tid vil afhænge af, hvilke specielle krav den enkelte ønsker opfyldt. Man kan dog som en generalnævner for alt oplysningsarbejde sige, at dersom dette arbejde alene tilsigter en generel oplysning og kulturel højnelse, og ikke i sig bærer præg af blot at ville underholde for at kunne slå nogle timer ihjel, da er det et arbejde, der har bud til os alle.

Det er sagt så ofte, at en gentagelse her måske kan virke irriterende, at den meget uensartede tjenestetid vi lokomotivmænd har, er et alvorligt handicap for et virkeligt effektivt gennemført oplys-

ningsarbejde indenfor vor organisation. Men, dersom vi ikke blot nøjes med at erkende de vanskeligheder vi har, men tværtimod også gør en indsats for at overvinde disse, da vil vi også erfare, at vanskelighederne ikke er større, end en overvindelse med godt resultat vil være muligt også for vort vedkommende. Det, der kræves af os, er nemlig kun dette, at vi har interessen såvel som viljen til at gennemføre.

Man kan vist godt uden egentlig diskussion tillade sig at betragte det som givet, at der også blandt vor organisations medlemmer er meget stor interesse — og behov — for et virkeligt oplysningsarbejde. Det er måske ikke så stærkt udtalt som på så mange andre arbejdspladser, men dette hænger vel i nogen grad sammen med, at vi meget sjældent — for ikke at sige aldrig — er samlet mere end nogle ganske enkelte ad gangen, eller med andre ord, den rent samlede kontakt, der i al almindelighed forefindes på de fleste arbejdspladser, kan hos os ikke komme til udtryk, men må i stedet udvikles som en direkte henvendelse til hver enkelt kammerat, således at også hans interesse og behov kan få det virkelige perspektiv.

Det er derfor vore tillidsmænds opgave, at skabe en grobund for et oplysningsarbejde ude i afdelingerne, og de må betragte denne opgave på ganske samme måde og på lige fod med det øvrige organisationsarbejde. Det kan måske ved første øjekast synes at være en ret uoverkommelig opgave at løse, men kommer man først i gang, og viser man sagen den rette ildhu, da viser erfaringerne også på dette område af organisationslivet store resultater.

Organisationsstrukturen indenfor den faglige arbejderbevægelse herhjemme er for tiden genstand for en stærk diskussion. De senere års overenskomstforhandlinger og sidst konfliktsituationen i dette forår, har med al ønskelig tydelighed vist, at en ændring og omorganisering er ikke alene ønskelig, men i allerhøjeste grad nødvendig. Men skal en sådan omorganisering nå de rigtige mål, og skal vore organisationer også i fremtiden have den fornødne slagkraft, da er det bydende nødvendigt, at alle de, hvem hele strukturændringen vil berøre, er fuldt og helt orienterede, og derfor må oplysnings- og informationsvirksomheden indenfor organisationerne kende sin besøgstid og yde den indsats, medlemmerne har krav på.

Også vor organisation vil under en eller anden form blive berørt af de ændringer, der må komme indenfor dansk fagbevægelse. Hvorledes disse ændringer vil blive, kan ingen sige, man kan kun gisne. Men hvad enten der bliver tale om industriforbund i disses fulde konsekvens, eller der kommer en for Danmark speciel ordning, en ændring i de bestående forhold vil ske, og at tro at vor organisation vil komme til at stå udenfor, vil være ulogisk og dagdrømmerisk tankegang.

Vi må derfor i den kommende vinter tage de foreliggende opgaver op, og gøre en effektiv indsats gennem oprettelse af studiekredse, og arrangering af foredrag, hvor tidens problemer tages op til en realitetsdebat, der viser, at også vi lokomotivmænd vil gøre en indsats for styrkelse af dansk fagbevægelse.

Det er — som tidligere nævnt — tillidsmændenes opgave at skabe grobund for et oplysningsarbejde ude i afdelingerne. De må — dersom det ikke allerede er sket — snarest kontakte medlemskredsen, og søge opnået den fornødne tilslutning for et oplysningsarbejde, og derefter i samarbejde med det lokale AOF få de fornødne ledere og foredragsholdere. Er der ikke nok tilslutning i afdelingerne, er der uden tvivl andre organisationer, der er i samme situation, således at et godt og frugtbringende samarbejde vil kunne etableres.

Men også medlemmerne må gøre en indsats. Sker der ikke noget i afdelingen, så mas på tillidsmanden, og gør ham opmærksom på, at han sidder en pligt overhørig. Men gør også samtidigt op med dig selv, om du har råd til at holde dig udenfor, hvilket du — dersom du er ærlig overfor dig selv — hurtigt vil opdage, at du ikke har. Derfor — lad os hver især gøre en indsats i den kommende vinter, således at den stadigt stigende interesse vort oplysningsarbejde har set de senere år, får et ekstra »bette nøk«. Lad os også i år række hinanden hånden fra afdeling til afdeling, og ønske hinanden et — velkommen til vinterens oplysningsarbejde —!

j.

En håndsækning til oplysningsarbejdet

Ligesom tilfældet har været tidligere år, vil landsoplysningsudvalget også i den kommende sæson stå afdelingerne til rådighed ved hjælp til alle arter af oplysningsarrangementer.

Vore gruppeledere fra tillidsmands- og medlemskursus, vil, når ønske herom fremsættes, være til rådighed ved såvel ledelse af studiekredse som foredrag, hvor emnerne er organisations- eller tjenestemandforhold.

Udvalget vil ligeledes kunne skaffe foredragsholdere til rent faglige foredrag, ligesom vi vil kunne virke som mellemlid ved fremskaffelse af foredragsholdere til andre emner, man kunne ønske.

Vi henleder endvidere opmærksomheden på, at vor organisation står tilsluttet Arbejdernes Teaterselskab »Arte«, hvorfra kan fremskaffes lodige teater- eller koncertaftener. Vi må dog angående »Arte« sige, at arrangementer af denne art, bedst vil kunne udføres i samarbejde med andre organisationer.

Ligeledes henleder vi opmærksomheden på brevs-kolevirksomheden, der vil kunne benyttes såvel til personligt brug, som i studiekredse. Program for brevs-kolen vil kunne fås ved henvendelse til udvalget.

Endelig skal nævnes, at udvalget i det omfang, det økonomisk er muligt, yder støtte til alle arter af oplysningsarbejde, dog — selvsagt ikke til arrangementer, der har karakter af underholdning, såsom afslutningsfester og lign.

Alle ønsker om hjælp tilsendes undertegnede, men gør det snarest, således at udvalget har mulighed for at tilrettelægge arbejdet så rationelt som muligt.

Andragender om økonomisk støtte til oplysningsarbejdet skal først indsendes til foråret, nær-

mere angiven af tidspunktet for indsendelse vil blive bragt her i bladet.

Lad os endelig til slut gøre opmærksom på, at udvalget gerne ser en kort indberetning om, hvilke arrangementer afdelingerne har, eller påtænker at føre ud i livet. En sådan indberetning — der kan indsendes, selvom der ikke ønskes egentlig hjælp — vil give udvalget et samlet billede af de arrangementer, der er over hele landet, og således give os mulighed for at sætte ind de steder, hvor det synes mest nødvendigt.

P. L. V.

J. V. Christiansen.

En historisk tur

Ind imellem gruppearbejdet og foredragene på tillidsmandskursus 1956 blev der tid til små ture i omegnen. En sådan tur blev arrangeret af Svend Suneson. Den skulle gå til Raklev kirke, hvor vi blandt andet skulle bese nogle salmebøger, som de blinde fra blindeinstituttet benyttede, når de var til gudstjeneste. Svend Suneson blev, sammen med en lokal kendt mand, Martinsen fra Kalundborg, eenstemmigt valgt til ledere af turen. Vi startede fra feriehuset kl. 15,45, det skete i et jævnt tempo, det var midt i kursus, så vi var alle mere eller mindre besværede af al den gode mad, som frøken Petersens flinke piger havde serveret for os. Det første stykke vej gik det jævnt opad, og da vi unge, som var forrest, forpustede standsede op ved den første korsvej, måtte vi vente 4 minutter på bagtruppen, hvoriblandt befandt sig lederne af turen. Suneson gav os nu et kig tilbage i tiden. Han fortalte, at omkring år 1513 havde nogle hollændere bosat sig på stedet for at opdyrke jorden. Det var Kristian II, hvis veninde Dyveke var af hollandsk afstamning, som havde givet disse hollændere jorden. Hollænderne blev dog, ganske uforståeligt for vi undrende tilhørere, hurtigt kede af at være på Røsnæs og flyttede til Amager, hvor man jo i dag kan se resultatet af deres arbejde.

Kristian II, fik vi at vide, levede sine sidste år i fangenskab på Kalundborg slot. Af dette slot findes der nu kun nogle murbrokker tilbage, men en sten et stykke fra slottet fortæller, at hertil, og ikke længere, måtte Kristian II vandre hver dag. Efter dette interessante tilbageblik i tiden fortsatte vi nu med Suneson og Martinsen i spidsen ad en opblødt markvej. Denne vej, som skulle være en genvej, viste sig senere at have været den egentlige årsag til, at turen skulle få et noget andet forløb end beregnet. Vi nåede hurtigt en ny vej, som vi nu tog i besiddelse, og bredende os over hele kørebanen travede vi nu igennem et af de hyggeligste landskaber, jeg mindes at have set. Ustandselig skiftede billedet, mellem flade marker og bakker, mellem krat og vigtige skove, og inde mellem lå de morsomste gamle bindingsværkshuse. Man kom uvilkårlig til at tænke på H. C. Andersens dejlige sang: »Hist hvor vejen slår en bugt, ligger der et hus så smukt«. Suneson så mere praktisk på det, han mente ikke disse huse var meget bevendt som bolig, men sagde han: de mennesker, som bor der, har dog trods alt tag over hovedet. En eller anden gjorde nu opmærksom på et kirkespir, som kunne skimtes til venstre for os, ca. 5 km fra hvor vi gik. Vi kiggede

lidt på hinanden og vendte så vores opmærksomhed mod Suneson og Martinsen, som tydeligt ikke var glade ved situationen. Suneson fattede sig dog hurtigt og sagde: »Ja folkens, vi er altså gået forkert, men hvad skidt, vi har jo dog set kirken«. Lidt slukørede travede vi videre, men da vi lidt senere kom til en købmand, livede vi gevaldig op igen, ved udsigten til at få landevejsstøvet skyllet af halsen, ved hjælp af en »Star«. Vores prægtige kammerat, Albertsen, som var gæst fra Jernbaneforeningen, havde ikke helt fattet, hvad der var sket, han var sakket noget bagud og havde følgelig ikke set noget kirkespir. Da han nåede op til os andre, syntes han jo nok, det var en mærkeligt udseende kirke, vi var samlede om. Han var dog, som han sagde, begejstret for at der var øl i våbenhuset.

Først da vi trætte og mødige nåede hjem til feriehuset igen, lige kort før middag, blev han klar over, at han var taget grundigt ved næsen, han havde ikke engang, som vi andre, set det lille glimt af Raklev kirke. Som han sagde: »Jeg er blevet slæbt det halve af Sjælland rundt, for at ende hos en købmand, jeg kendte ellers en meget nemmere vej« — og det gjorde han virkelig. *Rainer.*

Den årlige jernbane-mesterskabsskydning i Fredericia

E. G. Sørensen, Aarhus, blev *danmarksmester i A-klassen* med 276 points af 300 mulige. Sidste år blev mesterskabspokalen vundet til ejendom af Sloth Sørensen, Skjern, med 271 points. — E. G. Sørensen vandt for første gang skytteafdelingens nye, meget smukke vandrepræmie, en slank og gedigen sølvpokal, som er skænket jernbaneskytterne af NOHAB, Trollhättan, der på denne måde havde ønsket at give danske jernbaneskytter et venligt bevis på den interesse, som MY-fabrikken nærer for denne sportsgren. Den smukke pokal blev modtaget af skytterne med stort bifald og megen interesse, og der vil så afgjort blive udvist stor flid for at erhverve denne smukke præmie. Foruden idrætsforbundets mesterskabspalæ fik E. G. Sørensen overrakt skytteafdelingens riffelplade, begge ting i sølv. Nr. 2 i mesterskabsrækken blev Anton Sørensen, Aarhus, der nåede 275 points og vandt sin bronzeplakette og sølv-riffelplade. Riffelpladen til nr. 3 i mesterskabsrækken gik til Vagn Boldsen, Aarhus, også 275 points. Altså meget jævnbyrdige resultater, men med sikker placeringsafgørelse i den sidst afgivne skudrække. Det skal lige nævnes, at nr. 4 i mesterskabsrækken, F. Kirk, Struer, lå med 273 points.

I hovedskydningsrækken for klasse A (den første skud-serie med 3 × 5 skud i obligate stillinger) blev Vagn Boldsen, Aarhus, nr. 1 med 140 points, nr. 2 F. Kirk, Struer, 137 points, nr. 3 E. G. Sørensen, Aarhus, også 137 points og nr. 4 E. Th. Jensen, Struer, ligeledes med 137 points.

Den kun 20-årige Villy Kurt Petersen, Aarhus, blev nr. 1 i en supplerende A-klasse (A II) med 140 points, og lå altså på linie med bedste skytte i den

egentlige mesterskabsklasse. Denne unge, sympatiske mand tør vi vente os en hel del af, hvis han vil holde godt fast ved sit træningsprogram og lytte til erfarne kammeraters velmente anvisninger.

Mesterskabet i klasse B, oprykningsklassen, blev besat med Tolstrup, Herning, 281 points i 2 × 15 skud, fri stilling, nr. 2 S. A. Pedersen, Aarhus 279.

Hovedskydningsrækken i denne klasse, (15 skud, fri stilling) kom til at se således ud:

Nr. 1 Tolstrup Herning, 143 points, nr. 2 J. Søgaard Nielsen, Aarhus, 142 p., nr. 3 Aage Thomsen, Aarhus, 138 p., nr. 4 S. A. Pedersen, Aarhus, også 138 p. og nr. 5 Østergaard, Herning, med 137 points.

Veteranernes mesterskab, klasse C, (2 × 15 skud, fri stilling) blev vundet af Iversen Nielsen, København, der erobrede veteranpokalen, Idrætsforbundets plakette og skytteafdelingens riffelplade i sølv med 287 points. Bronzeplakette og sølvplade gik til nr. 2, P. Thomsen, Struer, ligeledes med 287 points.

Hovedskydningsrækken i veteranklassen, (15 skud, fri stilling): nr. 1 K. Thomsen, Struer, 146 points, nr. 2 P. Thomsen, Struer, 146 p., nr. 3 Iversen Nielsen, København, 141 p., nr. 4 L. P. Rasmussen, København, 140 p. og nr. 5 V. Aagaard, Nyborg, 139 points.

Nydelige resultater, og så er der virkelig anledning til at bemærke, at ældste skytte, der deltog i skydningen, pens. lokomotivfører A. Bendixen fra Esbjerg, er fyldt 85 år, i sandhed en veteranskytte, og han præsterede 138 points i sin 15-skuds skydning, hvorved Bendixen lå blandt bedste halvdel af 16 deltagere i veteranklassen — fint gjort.

I holdskydningen (6 bedste skytter fra respektive byer) sejrede Aarhus med 835 points, nr. 2 Esbjerg med 832 p., nr. 3 Fredericia med 788 p. og nr. 4 København med 783 points.

I to interessante supplementsskydninger (festskydninger) vandt Gunnar Broch, København, første præmien for skydning til norsk skive (20-delt) med et smukt resultat, 99 points (max. 100). Gunnar Broch modtog idrætsforbundets nye, smukke bronzepokal (vandrepræmie) samt præmierækkens 1. pris. — K. Iversen, Nørre Aaby, og F. Kirk, Struer, nåede 98 p., Lauritsen, Herning, lå på 97 p., L. P. Rasmussen, København, 96 p. og som nr. 6, 7, 8 og 9 lå V. Wedel, København, A. M. Nielsen, Struer, Friis Nielsen, Lunderskov, og Anton Sørensen, Aarhus, alle med 95 points.

I en hurtigskydningsserie mod alm. dansk 10-delt skive, 5 skud på 1 minut, hævdede Struer sig pænt med N. Strand og F. Kirk på 1. og 2. pladsen med 48 points. V. Boldsen, Aarhus, blev nr. 3 også med 48 p., og nr. 4 og 5 blev henholdsvis E. V. Sørensen, København, og E. G. Sørensen, Aarhus, hver med 47 points.

H. H.

Betaling for ekstraordinær tjenestefrihed

I skemaet, foreningens lommebog side 14, bedes foretaget følgende ændringer angående beløbene for ovennævnte: Lokomotivinstruktører, lokomotiv-, elektro- og motorførere kr. 29,90. Lokomotivfyrbødere kr. 26,05 og lokomotivfyrbøderaspiranter kr. 23,30. Satserne gælder fra 1. oktober 1956.

Opmærksomhed frabedes

Al opmærksomhed i anledning af mit 40 års jubilæum frabedes venligst.

J. S. M. Beusen, lokomotivfører, Helgoland.

Jubilæum

Onsdag den 17. oktober d. å kan lokomotivfører A. W. Geert Jensen, Ryesgade 22, Aalborg, fejre sit 40 års jubilæum som lokomotivmand ved DSB.

Jubilaren tiltrådte tjensten i 1916 i Aarhus og blev ansat samme sted som lokomotivfyrbøder i 1918 og kom til Aalborg samme år. Forfremmedes til lokomotivfører i Thisted i maj 1936 og var efter fire måneders forløb atter i Aalborg.

I de mange forløbne år har jubilaren udført en meget energisk og dygtig indsats som lokomotivmand og kørelærer. Med utrættelig energi, med et smilende og veloplagt sindelag under fremførelse af tog har jubilaren givet et godt eksempel på, at lokomotivmandens ansvarsfulde og hårde arbejde også kan udføres, så det letter arbejdet for medarbejderen på maskinen, og ikke mindst som kørelærer har disse gode egenskaber været meget værdifulde for de unge lokomotivmænds oplæring i lokomotivtjenesten.

Indenfor Aalborg afdelingerne har jubilaren altid været et aktivt medlem, hvor bestyrelserne aldrig kaldte forgæves på Geert Jensen.

I over 25 år var jubilaren den, der samiede børnene ved vore juletræsfester, og ingen kunne som han give børnene en virkelig fornøjelig og samtidig alvorlig erindring om en god juletræsfest. Andre afdelinger i Jylland kaldt ham heller ikke forgæves, og ikke mindst, når det drejede sig om at glæde børnene, var Geert Jensen altid beredt.

Udenfor tjenesten har spejderbevægelsen haft jubilarens store interesse, som formand for Rævekildetroppen udførte Jensen et meget stort arbejde og særlig ved fremskaffelse af de økonomiske midler samt opbygningen af troppens hus »Vesterkilde« sparede jubilaren sig ikke, desforuden var jubilaren et mangeårigt medlem af spejdernes hytteråd i Frejlev.

For den gode indsats i afdelingen såvel som udenfor lokomotivmændenes kreds siger vi dig tak for de svundne år med ønsket om god held og lykke i tiden fremover.

C. A. Jespersen.

MEDLEMSLISTEN

Optaget som ekstraordinært medlem pr. 1-9-56. Pensioneret lokomotivfører H. L. M. Lytzen, Vinkelgården, P. Møllersgade 28, Frederikshavn.

Optaget som ekstraordinært medlem pr. 1-10-56. Pensioneret lokomotivfører A. E. E. Salling, Vagtelvej 17, Aarhus.

NYE ADRESSER

Lokomotivfyrbøder underafdeling:
Assens: Repræsentantens navn og adresse rettes til:
O. H. Hansen, Østergade 89 A, st.

Forfremmelser til lokomotivførere i 7. lkl. efter ansøgning ifølge opslag pr. 1-10-56.

Lokomotivførere (11. lkl.):

P. A. K. Nielsen, Korsør, i Korsør.
 N. J. Rasmussen, Korsør, i Korsør.
 A. H. P. Madsen, Korsør, i Korsør.
 T. F. M. Adamsen, Slagelse, i Korsør.
 N. B. Pedersen, Korsør, i Korsør.
 H. E. C. Jørgensen, Korsør, i Korsør.
 A. Monrad-Andersen, Gedser, i Gedser.
 S. E. Christensen, Næstved, i Gedser.
 O. E. Henriksen, Slagelse, i Gedser.
 K. H. Petersen, Gedser, i Gedser.
 Carl B. S. Nielsen, Gedser, i Gedser.

Forfremmelse til motorfører (betjening af rangertraktorer) efter ansøgning ifølge opslag pr. 1-10-56.

Lokomotivfyrbøderne:

L. V. R. Madsen, Frederikshavn, i Esbjerg.
 D. K. Christensen, Aalborg, i Esbjerg.
 K. P. Hansen, Esbjerg, i Esbjerg.
 V. Dørner, Esbjerg, i Esbjerg.

Ansæt som lokomotivfyrbødere pr. 1-10-56.

Lokomotivfyrbøderaspiranterne:

P. Andersen (Rørtang), København Gb., i Kbhvn. Gb.
 B. W. Nielsen, Fredericia, i København Bb.

J. U. Jessing, Esbjerg, i København Gb.
 P. Berg, Fredericia, i København Gb.
 J. Nielsen (Rasch), Gedser, i København Gb.
 F. E. Horn, Padborg, i København Gb.

Forflytninger efter ansøgning pr. 1-10-56.

Lokomotivfyrbøderne:

M. H. Jensen, Esbjerg, til Randers.
 K. B. Jensen, Viborg, til Randers.
 K. Z. Andersen, Roskilde, til Esbjerg.
 V. N. Mielec, København Gb., til Esbjerg.
 K. H. Jensen, Padborg, til Struer.
 L. B. Johansen, København Gb., til Padborg.
 K. Eriksen, Struer, til Randers.
 V. Høyer, København Gb., til Struer.

Afsked.

Lokomotivfører (11. lkl.) E. S. Sivertsen, Herning, afskediget efter ansøgning på grund af alder med pension (30-11-56).

Overgået til anden stilling efter ansøgning pr. 1-10-56.

Lokomotivfører (11. lkl.) D. H. S. Nielsen, København Gb. til tegner ved maskinafdelingens tegnestue, cvk. København.

Navneændring.

Lokomotivfører Poul Kristian Juhl Jensen, Aarhus, ændres til Poul Kristian Juhl.

Dødsfald.

Lokomotivfører S. A. Linder, Fredericia, er afgået ved døden den 25-9-56.

Lokomotivmester A. K. Sørensen, Pontoppidansgade 4, Aarhus, er afgået ved døden den 1-9-56.

Lokomotivmændenes Enkekasse

Regnskabsoversigt for 1955-56

Den 1. august 1955 var medlemstallet 143 og 31. juli 1956 135. Afgåede ved døden er pens. lokf. B. T. Bahnfelt, Kh., pens. lokf. J. C. C. Larsen, Kh., pens. lokf. S. M. R. Poulsen, Kh., pens. lokf. N. Stubbe, Kh., pens. lokf. K. A. Heholt, Kh., lokf. A. H. Hegelund, Gb., pens. lokf. O. P. O. Olsen, Kp.; udmeldt er pens. lokf. G. S. Christensen, Ng.

Ved årets begyndelse ydedes understøttelse til 109 enker; ved årets slutning til 104 enker.

Enkekassens rentebærende formue udgjorde d. 1. august 1955 kr. 158.314,07; den 31. juli 1956 kr. 158.144,08.

Indtægt.	Kr. Ø.	Udgift.	Kr. Ø.
Kassebeholdning pr. 1. august 1955	10.714,07	Understøttelser	7.611,25
Kontingent	2.523,00	Gebyr og kort til giro	75,35
Renter	5.648,17	Krans til pens. lokf. N. Stubbes bære	20,00
Udtrukket obligation	200,00	Provision for afdrag	134,56
		Kontorhold	500,00
		Kassebeholdning pr. 31. juli 1956	10.744,08
	19.085,24		19.085,24
Aktiver.	Kr. Ø.	Passiver.	Kr. Ø.
Østifternes Kreditforenings obligationer, kursværdi kr. 103.538,00	142.400,00	Enkekassens formue	158.144,08
Stabiliseringslånet, kursværdi kr. 2.263,00 ..	5.000,00		
Indestår i Bikuben og giro	10.744,08		
	158.144,08		158.144,08

N. J. Thomsen, kasserer.

Regnskabet revideret og fundet rigtigt i overensstemmelse med de fremlagte bilag. Obligationer og kassebeholdning til stede.

København, den 11. august 1956.

J. M. Sørensen,
revisor.

Axel Hansen,
revisor.

Weinrich Nielsens
Bageri og Conditori
anbefales

- i det lange løb vil De synes bedst om

ALBANI PILSNER

Besøg „Kurhotellet“
Nyborg Strand . Tlf. 112

Bevar
Beskyt
Forskøn
MAL!

Nyborg Tapet- og Farvelager

C. Østergaard Jensen
Nr. Voldgade 66 . Tlf. 283

A/s C. F. Schalburg

VINGAARDEN I NYBORG
Grundlagt 7. Juni 1817

**Nyborg Kulimport
og Nyborg Cichorietørreri A/s**

Telefon 15 og 23

NØRREGADES KIOSK

Nørregade 9 (Alfred Johansen) Telf. 261

Alt i Dag- og Ugeblade — Tobak og Spiritus

Bødtcher-Jensen

Kongegade, Nyborg, Tlf. 33

Bøger
Papir
Musik

Engelsk Beklædnings-Magasin

Telefon 346 NYBORG Telefon 346

Drevsen & Nellemann

NYBORG · TELF. 25 og 189
Isenkram-, Støbegods-, Glas-, Porcelæn- og
Udstyrsforretning

**NYBORG DAMPVASKERI
OG TRI-RENSERI**

Kemisk Tøjrensning
Telefon 54

Cafe FÆRGEGAARDEN

Godt Madsted . Billige Priser . Tlf. Nyborg 582

I. KRUSE & BECH

Vand-
Gas- & Lysinstallationer
Telf. Nyborg 144, 381 - 1144

JOHS. WICHMANN'S

Træskoforretning
anbefales
d'Hrr. Lokomotivmænd

HJ. MARTENS EFT.

v/ Peter Christensen
Guldsmed Nørregade 6,
& Gravør Nyborg, Tlf. 369

WERNER HANSEN
Urmager og Guldsmed

Briller med Dobbeltglas
anbefales til Tjenestebrug.
Deres Sygekasse giver Tilskud.

Forlang

KAFFE

fra P. M. BRUUN'S Kafferisteri
(Ved A. M. Petersen)

Forlang!

Carlsminde

øl og vand

Nyborg Ligkistemagasin
K. Jacobsen Snekermester
Besøger alt vedr. Begravelse el.
Ligbrænding. Grdl. 1897
v/ Slottet . Tlf. 171

Radio-Magasinet

Østfyns største Grammofon-
Pladelager
Nørregade 13 . Telf. 1060

HJORTSHØJ CHRISTENSENS Tandteknik

NYBORG · TELF. 920

C. Knackstredt

Tlf. Nyborg 550

Spec.: Kranse, Buketter,
Planter og Potte-Kultur
Direkte Salg fra Drivhus

Ingen Buttkøje
derfor billigste Priser

RICHARD LEHN

1. Kl. Herreekvipering Tlf. Nyborg 68

Til daglig og Fest
»BORGERFORENINGEN«

Tlf. NYBORG 1313 altid bedst H. Nicolaisen

N. Urban Sørensen

Nyborg
Telf. 111 2 L.
Altid 1ste Kl. Varer

Det er altid
TOP-tid

ØSTIYDSKE BRYGGERIER AKTIESELSKAB

Fisk - Vildt - Fjerkræ

PRØVEN

FR. ALLE 139 . TLF. AARHUS 253 22

Knud

BRØGGER *Special Optiker*

Aarhus - Østergade 28 - Tlf. 2 4768

S. Bendtsen & Co.s Eftf.
Skræderforretning
Ryesgade 27, Aarhus

Telefon
Aarhus 3720
Leverandør
til DSB

RADIO-THYGESEN

Raadhustpladsen 1 . Aarhus . Telefon 1010-1040

Førende Specialforretning i
RADIO - GRAMMOFONER - PLADER

Sig det med Blomster

P. B. VAHL

Fr. Alle 149, Aarhus, Tlf. 5150

★
Paa faa Timer
overalt i Verden

**Diesel-elektriske
lokomotiver og motorvogne**

1854

1954

ERIKSEN & CHRISTENSEN

AKTIESELSKAB

ESBJERG

Jensen & Nielsen

Kirkegaardsvej 1, Aarhus, Tlf. 1379

Stort
Udvalg i
Grav-
monumenter

Aktieselskabet

AARHUS PRIVATBANK

Aarhus

København

Arbejder Spare- og Laanekassen for Aarhus og Omegn
de Mezasvej 1 Østergade 4 Tordenskjoldsgade 37
Tlf. 303 33 Tlf. 26255 Tlf. 681 66

Aarhus Amtstidende

Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor: Njalsgade 15, København
Telefon 4015

VOGNFABRIKKEN

SCANDIA

AKTIESELSKAB

R A N D E R S

Marketenderiet

*i Centralværkstederne
og Godsbanegaardens
Lokomotivremise
anbefales*

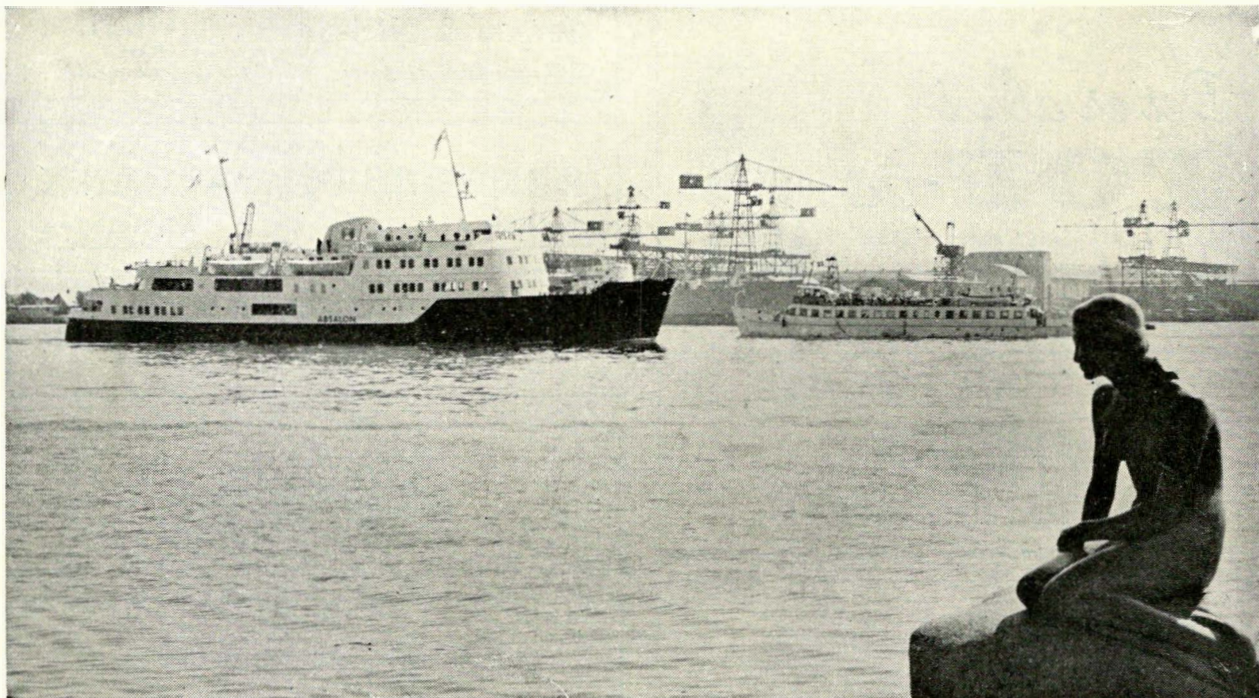
★
Driftsudvalget

J. Lauritzens Kulforretning A/s

KUL . KOKS . BRIKETTER . BRÆNDELSOLIE

Esbjerg

Telf. 3900

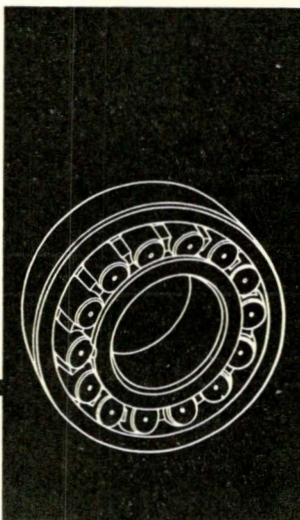
M/S **ABSALON** - den nye færge mellem Danmark og Sverige

Dampskibsselskabet Øresund's nye færge på København-Malmö ruten anløber her Københavns havn. Denne færge, som kan medtage 1200 passagerer og 10-15 automobiler, er bygget på Aalborg Værft A/S og er et fremragende eksempel på moderne dansk skibsbygning.

M/s ABSALONs maskiner yder 4,390 HK og giver en fart af $14\frac{3}{4}$ knob.

Ligesom så mange andre nye danske skibe er m/s ABSALON udstyret med **SKF** bæreløjer og OK olie-trykskoblinger. (Akseldiameter 220/200 mm).

SKF SKF SKF SKF SKF SKF SKF

SKF SKF SKF SKF SKF SKF